

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Csp/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123307839
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123307839.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudkyňou JUDr. Evou Segečovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, konajúca konateľom JUDr. Marekom Baraníkom, advokátom, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. C. XX, XXX XX C., o zaplatenie 441,44,-EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Súd žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu dňa 26.4.2023, prostredníctvom právneho zástupcu, v upomínamom konaní domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 441,44,-EUR, úrok vo výške 19,79,-EUR a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 416,32,-EUR od 17.2.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a to titulom neplnenia podmienok zmluvy č. 3500287445 zo dňa 22.5.2019.

2. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 25.10.2022 medzi postupcom Tatra banka, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930 (ďalej len "postupca") a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Ďalej žalobca uviedol, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 22.5.2019 Zmluvu č. 3500287445, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalobca zastáva názor, že uvedená zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Následne právny predchodca žalobcu v súlade s ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9. Občianskeho zákonníka vyhlásil, podaním zo dňa

17.2.2020, mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 463,85,-EUR a pozostávala z istiny vo výške 416,32,-EUR, z riadneho úroku vo výške 19,79,-EUR, z úroku z omeškania vo výške 2,62,-EUR a z poplatkov vo výške 25,12,-EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadnu úhradu. Žalobca si v konaní uplatnil sumu 461,23,-EUR, ktorá pozostávala z neuhradenej istiny úveru 416,32,-EUR, úroku vo výške 19,79,-EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 25,12,-EUR, pričom ostatné nároky (t.j. úrok z omeškania 2,62,-EUR) si v tomto konaní neuplatňoval. Uplatnil si úrok z omeškania z dlžnej istiny, podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, počnúc dňom 17.2.2020, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. K uplatneným zmluvným úrokom žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.7.2019 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 7.8.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, s tým, že: "v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nespĺnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania." V súvislosti s otázkou určenia začiatku plynutia premičacej doby v spotrebiteľských vzťahoch žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 zo dňa 30.11.2022, podľa ktorého v spotrebiteľských vzťahoch začne premičacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nespĺnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Vo vzťahu k premičaniu poukázal aj na § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, podľa ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premičaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Podľa ust. § 8 Zákona o mimoriadnych opatreniach v súvislosti s COVID 19, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premičaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona." S prihladením na uvedené ustanovenia mal žalobca za to, že premičacia lehota mu v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 a v období od 19.1.2021 do 28.2.2021 neplynula a teda je zachovaná.

3. K žalobe pripojil žalobca listinné dôkazy a to plnomocenstvo pre právneho zástupcu zo dňa 19.1.2023 s osvedčením o registrácii pre DPH, pokus o zmier zo dňa 7.2.2023 s poštovým podacím hárkom zo dňa 8.2.2023, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2022 s prílohou, akceptovanie žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500287445 zo dňa 22.5.2019 s dohodou o zabezpečení pôžičky, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzva na zaplatenie zo dňa 17.2.2020 s poštovým podacím hárkom zo dňa 17.2.2020, poslednú výzvu na zaplatenie zo dňa 2.1.2020, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 2.11.2022 a tabuľku s čerpaním a úhradami úveru.

4. Po zrušení platobného rozkazu vydaného v upomínacom konaní pod sp. zn. 23Up/800/2023 zo dňa 31.5.2023, ktorý nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk (§ 10 ods. 1 zák. č. 307/2016 Z.z.), súd na návrh žalobcu (§ 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z.), pokračoval v konaní ako súd príslušný na prejednanie sporu.

5. Žalovaný bol v konaní nečinný. Žaloba mu bola doručená dňa 25.8.2023. K žalobe sa nevyjadril.

6. Súd vo veci nenariadil pojednávanie v súlade s § 297 písm. b) CSP z dôvodu, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-EUR. Súd vo veci vyhlásil rozsudok podľa § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu (§ 219 ods. 3CSP).

7. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah, v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. dňa 22.5.2019. Pokiaľ ide o postúpenie práv, toto súd posúdil v súlade s právnou úpravou platnou v deň postúpenia pohľadávky, t.j. dňa 25.10.2022.

8. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len "Občiansky zákonník"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

10. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

11. Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, právo sa premičiť, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110).

12. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvá raz.

13. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

15. Podľa § 525 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, (1) Postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. (2) Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

16. Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, (1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. (2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Podľa § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., Obchodný zákonník (ďalej len "ObZ"), zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

20. Podľa § 710 ObZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

21. Podľa § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "zák. č. 129/2010 Z.z."), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

25. Podľa ust. § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021

neplnú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

26. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a to návrhom na vydanie platobného rozkazu (č.l. 1-4), plnomocenstvom pre právneho zástupcu zo dňa 19.1.2023 s osvedčením o registrácii pre DPH (č.l. 5 a 10), pokusom o zmier zo dňa 7.2.2023 s poštovým podacím hárkom zo dňa 8.2.2023 (č.l. 8-9), zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 25.10.2022 s prílohou (č.l. 11-21), akceptovaním žiadosti o poskytnutie Raiffeisen pôžičky č. 3500287445 zo dňa 22.5.2019 s dohodou o zabezpečení pôžičky (č.l. 22-24), oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a výzvou na zaplatenie zo dňa 17.2.2020 s poštovým podacím hárkom zo dňa 17.2.2020 (č.l. 25-), poslednou výzvou na zaplatenie zo dňa 2.1.2020 (č.l. 26), oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 2.11.2022 (č.l. 27), tabuľkou s čerpaním a úhradami úveru (č.l. 28), ako aj ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

28. Z uvedených listinných dôkazov, ako aj z obsahu celého spisového materiálu, súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

29. V konaní súd nepovažoval za sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom, vystupujúcim v postavení dodávateľa a žalovaným ako dlžníkom, vystupujúcim v postavení spotrebiteľa, bola dňa 22.5.2019 (podpisom akceptačného listu) uzatvorená zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zmluva o poskytnutí Raiffeisen pôžičky č. 3500287445, titulom ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 600,-EUR, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach, vo výške po 38,51,-EUR, vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, počnúc dňom 15.6.2019, s termínom konečnej splatnosti úveru 15.11.2020.

30. Sporné v konaní nebolo ani to, že si žalovaný svoje zmluvné povinnosti neplnil riadne a včas a že právny predchodca žalobcu vyhlásil po predchádzajúcej výzve - posledná výzva na zaplatenie zo dňa 2.1.2020, predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.2.2020, čo oznamoval žalovanému vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.2.2020, pričom žalovaného vyzval na uhradenie dlžnej sumy.

31. Napokon, sporné nebolo ani to, že žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní odvodzoval zo Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzatvorenej dňa 25.10.2022, medzi Tatra bankou, a.s., Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava 1, IČO: 00 686 930, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

32. Súd, v spotrebiteľskom spore, skúmal z úradnej povinnosti, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, či nedošlo k premlčaniu práva žalobcu, prípadnú absolútnu neplatnosť právnych úkonov veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi a obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

33. Súd po preskúmaní predložených dôkazov zistil, že v spore nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, nakoľko v danom prípade neboli splnené podmienky na platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách č. 483/2001Z.z., ani § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z..

34. Súd konštatuje, že aktívnu vecnú legitímáciu je síce možné nadobudnúť postúpením pohľadávky, ktorá je predmetom konania, avšak v danom prípade, vzhľadom na skutočnosť, že postupcom pohľadávky bola banka, postupníkom bol žalobca, ktorý nemá postavenie banky a nemá povolenie na vykonávanie bankovej činnosti a dlžníkom bol klient banky, vzťahujú sa na postúpenie pohľadávky nielen ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 524 a nasl. v spojení s § 53 ods. 9 a § 565), ale aj ustanovenia zákona o bankách (§ 92 ods. 8) a ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. (§ 17). Nerešpektovanie právnej úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

35. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplývajú dve podmienky, za ktorých môže banka postúpiť bankovú pohľadávku inej osobe a to písomná výzva banky klientovi, aby plnil dlžnú pohľadávku a omeškanie dlžníka so splnením čo i len časti postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 dní. Z aktuálnej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, konkrétne z rozhodnutí sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 a sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 vyplýva, že ustanovenie

§ 92 ods.8 zákona o bankách predpokladá, pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt, osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný. Teda, ustanovenie § 92 ods.8 zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, adresovanú klientovi banky, aby plnil dlžnú pohľadávku a následné omeškanie dlžníka s plnením postupovanej pohľadávky viac ako 90 dní.

36. V posudzovanej veci, žalobca súdu nepreukázal, že by jeho právny predchodca pred postúpením pohľadávky žalobcovi, doručoval žalovanému výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nepreukázal tak splnenie podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre platné postúpenie pohľadávky banky. Žalobca v konaní existenciu takejto výzvy netvrdil, ani ju spolu s inými listinnými dôkazmi v priebehu konania nepredložil. S poukazom na prejednanú zásadu sporového konania, súd uvádza, že povinnosť tvrdenia znamená, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce tvrdí žalovaný. Strana sporu tak nesie zodpovednosť za výsledok sporu a musí preto s poukazom na koncentráciu konania zväziť, ktoré dôkazy súdu na preukázanie svojich tvrdení predloží, resp. ak ich nepredloží, musí si byť vedomá následkov spojených s ich nepredložením. Následky spojené s nesplnením tejto povinnosti, v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia, nesie potom tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, je pritom vzájomná väzba. Pokiaľ sporová strana nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje (neuvedené) tvrdenia dôkazy, pretože súd v rámci vykonávania dokazovania, nemá k akému tvrdeniu vykonať dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v sporovom občianskom súdnom konaní spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto strana dôkazné bremeno neunesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jej neprospech. Obdobný záver je konštatovaný v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 16 Co 999/2015-57 z 13. októbra 2016, potvrdenom rozhodnutím Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 203/2017 z 21.3.2017.

37. Súd tak po preskúmaní veci konštatoval, že v danom prípade bola predmetom postúpenia pohľadávka zo spotrebiteľského úveru, ku ktorej postúpeniu došlo v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nerešpektovanie právnej úpravy má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

38. Súd pre úplnosť dodáva, že v posudzovanom prípade by splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách nebolo možné vyvodit' ani z obsahu predloženej poslednej výzvy na zaplatenie zo dňa 2.1.2020 podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ktorej doručovanie do sféry dispozície žalovaného ani nebolo v konaní preukázané) a ani z predloženého oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.2.2020 a to práve s poukazom na aktuálnu, vyššie uvedenú, rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR, nakoľko pre naplnenie predpokladov platného postúpenia pohľadávky banky je potrebná výlučná a samostatná výzva banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

39. Súd vo svojich záveroch poukazuje na už uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 a sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11 CoCsp/11/2023 zo dňa 24.8.2023.

40. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že žalobca súdu nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky a nepreukázal tak, že je aktívne vecne legitimovaný v danom spore, t.j. že je nositeľom práva uplatneného v súdnom konaní.

41. Súd pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, žalobu voči žalovanému zamietol.

42. Súd pre úplnosť poznamenáva, že aj v prípade, ak by postúpenie pohľadávky bolo platné a účinné a aktívna legitimácia žalobcu by bola daná (čo nie je), s poukazom na ustanovenia § 54a, § 100, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka o premlčaní práv, ktoré súd skúma ex offa (§ 54a Občianskeho zákonníka) by uplatnené právo zo spotrebiteľskej zmluvy bolo premlčané, keď právny predchodca žalobcu mal možnosť prvýkrát svoje právo voči žalovanému uplatniť na súde dňa 16.2.2020 a žalobca podal žalobu na súd dňa 26.4.2023. V súlade s rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu SR v otázke

začatia plynutia premlčacej doby v spotrebiteľských vzťahoch, súd konštatuje, že pri strate výhody splátok začne premlčacia doba v spotrebiteľských vzťahoch plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so splnením splátky, ktorá spôsobila zosplatnenie, ak bol žalovaný v tejto lehote upozornený na možnosť zosplatnenia úveru. Ak teda právny predchodca žalobcu úver zosplatnil pre splátku splatnú dňa 15.11.2019 tak, aby zosplatnenie vykonané dňa 17.2.2020 bolo v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, pričom splátky boli splatné k 15. dňu v mesiaci, potom mu premlčacia lehota začala plynúť dňa 16.2.2020, kedy mohol svoje právo uplatniť na súde prvýkrát a uplynula mu 16.2.2023. Keďže žalobca podal žalobu na súd dňa 26.4.2023, podal ju po uplynutí premlčacej doby. Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/268/2020 zo dňa 29.11.2022. Tvrdenia žalobcu o tom, že mu premlčacia lehota nemala plynúť v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 a od 19.1.2021 do 28.2.2021, v súvislosti s opatreniami na zabránenie šírenia COVID-19, považoval súd za nedôvodné. V zmysle ustanovení § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z.z., v obdobiach, ktoré boli v predmetných ustanoveniach vymedzené, premlčacia lehota neplynula iba v tých prípadoch, v ktorých mala v daných obdobiach uplynúť, čo nebol tento prípad. Neplynutie lehôt sa tak nevzťahovalo na plynutie všetkých premlčacích a prekluzívnych lehôt vo všeobecnosti, ale len na tie, ktoré by uplynuli v čase vrcholiacej pandémie. V tomto prípade mala a aj uplynula, premlčacia lehota až dňa 16.2.2023. Nemožno teda nijako tvrdiť, že by žalobcovi mala premlčacia lehota uplynúť v dňoch uvedených v predmetných ustanovenia zák. č. 62/2020 Z.z. (27.3.2020-30.4.2020 alebo 19.1.2021-28.2.2021), čím by mu hrozila bezprostredná ujma na právach. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 14CoCso/10/2022 zo dňa 29.3.2022 a sp. zn. 11CoCsp/6/2022-140 zo dňa 31.3.2022 .

43. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný, ktorému vzniklo právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovanému preukázateľne žiadne výdavky v súdnom konaní nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal. Súd preto už nebude podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodovať o výške trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.